

מבעד לסורגים

המפגין הצעיר מכפר-אתא, שנאבק עם השוטרים ברחבה שממול בית-הנשיא, מיובל בניידת למעצר.

לפתע ההמנון הישן מפי הצירים. נציגי בנות-הברית, שגוכחו במקום, נשארו יושבים לאות מחאה. צירי האופוזיציה הסוציאליסטית אף עזבו את האולם. אך דבר לא עזר. ההמנון היה יקר מדי לגרמנים. לבסוף נמצאה פשרה: ההמנון נשאר, אך במקום הבית הראשון, בעל הריח

זעם ההמון

לא שכך עדיין. לאחר שמכונית השגריר הגרמני הסתלקה, התייגשו שוטרים ומפגינים ברחובות הסמוכים לבית-הנשיא. השוטרים היו מפגינים באלות ואלה ידו בהם אבנים. בין המפגינים בלטו נכים רבים.

ראשית ומתקדמת, ודוכאה על-ידי המלכים. שירו של הופמן היה המנונה, והיא הולידה דגל חדש, כלל-גרמני: שחור-אדום-זהוב. המהפכה נכשלה בגלל חולשת הבורגנות הגרמנית ופחדנותה. הופמן הוגלה. הוגה-דיעות יהודי-גרמני בשם קארלס מארקס הסיק את המסקנות מן הכשלון, פירסם את המאניפסט הקומוניסטי.

★ ★ ★

ל א עברו שנים רבות והמדינאי הפרוסי אוטו פון-ביסמארק נטל לידו את רעיון האיחוד. כמו עבד-אל-נאצר המצרי בעולם הערבי, ביקש ביסמארק הפרוסי להפוך את רעיון האיחוד למכשיר להטלת ההגמוניה הפרוסית על כל הגרמנים. בכך נעזר היונקר הפיאודלי דוקא כסוציאליסטים, כראשותו של היהודי פרדיננד לאסאל, ששאפו אף הם לאיחוד זה. כתוצאה מכך קם הרייך הגרמני (הרייך השני).

המנון הרייך היה שיר-הלל לקיסר, לפי מנגינת ההמנון הנוכחי של בריטניה. אבל

בבתי-המרוח שרו האורחים הפטריוטיים את דויטשלאנד איבר אלס, שאיבד בהדרגה את צביונו המתקדם, הפך המנון לאומני. הרגע הגדול של השיר בא במלחמת-העולם הראשונה. ב-10 בנובמבר 1914 נערך קרב אכזרי בערפל סמיך ליד הכפר לאנגמארק. החיילים הגרמנים שרו זה לזה את מילות השיר, כסיסמת-היכר. התעמולה הלאומנית נאחזה במיקרה זה, והשיר הפך בן לילה לשיר-קרב תוקפני.

הקיסר נעלם בתבוסה של 1918, ועימו גם דגלו והמנונו. הרפובליקה, שקמה בעיר ויימאר, אימצה לעצמה את הדגל של 1848, וב-1922 הפך דויטשלאנד איבר אלס בפעם הראשונה להמנון הלאומי הרשמי של גרמניה, בה שלטו הסוציאליסטים.

הוא היה די לאומני אפילו בשביל היטלר. כשזה הגיע לשלטון, הוא החליף את הדגל, אך לא את ההמנון. הוא רק הוסיף עליו המנון שני: שיר הורסט וסל, שחובר בידי רועה-זונות נאצי צעיר אשר נהרג בקטטה

הסורבן שהתעלף

היא מפגינה, אשה בגיל חמישים. לחץ ההמון והמשטרה גרם להתעלפותה. היא נפלה ברחבה שממול לבית-הנשיא, ושריונאי צעיר ממסמרי-הכבוד שהוצב לקבלת פניו של רולף פאולס, ניגש לעזור לה. הוא הניח את ראשה על התיק שנשמט מידיה, ביקש מחבריו שיביאו מים.

עם קומוניסטים.

★ ★ ★

כך הגיעו לאוזני היהודים באירופה: דויטשלאנד איבר אלס ושיר הורסט וסל הושרו תמיד ביחד, ריחפו על פני השואה. כשמת הרייך השלישי, היה נידמה שגם השיר מת. הכינוס הראשון של הפרלמנט המערבי-גרמני בכון נפתח במנגינה של בטר הובן. אך כאשר התכנס הבונדסטאג בפעם הראשונה למושב הפגתי בכרלין, פרץ

הלאומני, נבחר הבית השלישי, שתוכנו מתקדם יותר: "אחדות וחוק וחופש למוזלית הגרמנית, לכך נקדיש את לבנו וידנו, ביושר ובאחוזה...".

למפגינים בירושלים לא היה חשוב ההבדל בין הבתים. הם שמעו את הצלילים, שבישרו בשעתו את האימים, כשהם בוקעים מכלי תזמורת צה"ל, שהופקדו בידי תזמורת המשתרה.

הם פרצו קדימה.

דגלים ואלות

כשיצאה מכוניתו של השגריר הגרמני, אחרי הגשת כתב האמנה, נאלצה לפרוץ דרך בין מאות המפגינים שנקבצו מסביבה. הם דמקו לעברה אבנים וכרוזות, ניסו לפרוץ ולהסיר את הדגל הגרמני שבחרטומה.